

Migration

En rättvis värld är möjlig

Innehållsförteckning

Utmaningar, möjligheter och ansvar	3
En snabbare introduktion	6
Ny arbetskraft, ny kunskap	9
Som om de vore rättslösa	10

Rapporten är en del i det internationella rådslagsarbetet från Socialdemokraterna. Våra rapporter innehåller förslag som ska diskuteras under hösten 2008.

Det internationella rådslagsarbetet leds av Jan Eliasson och Margot Wallström. I rådslagsgruppen ingår också: Urban Ahlin, Lena Hjelm-Wallén, Göran Färm, Veronica Palm, Leif Pagrotsky, Björn von Sydow, Laila Naraghi, Kent Härstedt och Liselotte Lenberg.

Har du synpunkter? Skicka dina kommentarer och förslag till:
varlden@sap.se eller besök oss på www.socialdemokraterna.se

Rådslag Världen
Socialdemokraterna
105 60 Stockholm

Utmaningar, möjligheter och ansvar

Migrationen i världen ökar och Sverige är en del av den utvecklingen. Under de senaste 25 åren har antalet migranter i världen fördubblats och uppgår idag till ca 200 miljoner. Av dem är ca 5-10 % flyktingar. Sett till andelen av jordens befolkning utgör migranterna dock endast ett fåtal procent. Det är en betydligt färre än vid förra seklet då en tiondel av jordens befolkning var i rörelse. Då var Sverige ett utvandringsland och en fjärdedel av befolkningen flyttade. Idag är bilden en annan. Invandringen dominerar även om utvandringen inte är oväsentlig. 2007 bosatte sig ca 100 000 människor i Sverige, medan 45 000 valde att lämna vårt land.

Migrationen bär med sig en utvecklingspotential och kan medföra stora positiva konsekvenser för samhället. När människor flyttar, sprids kunskap, nätverk växer och nya möjligheter uppstår. Sverige är i sig ett tydligt exempel på den kunskap, arbetskraft och mångfald som har kommit till Sverige och som har haft stor betydelse för svensk tillväxt och utveckling. Många som har kommit till Sverige och har också kunnat skicka hem pengar eller har återvänt med ny kunskap som har fått betydelse för hemlandet.

Idag uppskattas det belopp som migranter skickar hem till mellan 150-300 miljarder dollar. Det är mer än dubbelt så mycket som det samlade biståndet i världen. Sambandet mellan migration och fattigdomsbekämpning är mycket tydligt i flera länder. Rätt hanterat kan migrationen bidra till att minska fattigdomen och minskad fattigdom kan på sikt minska den ofrivilliga migrationen. I en tid då födelsetalen minskar i de utvecklade länderna, inte minst i EU, blir migrationen avgörande även när det gäller befolkningsstillväxten och tillgång på arbetskraft. Mellan 1990 - 2000 berodde hela 89 % av befolkningsökningen i Europa på migration.

Men migration kan också innebära stora påfrestningar, såväl för migranterna själva som för de länder de lämnar och flyttar till. För många börjar svårigheterna redan i beslutet att lämna sitt hemland. Fattigdom, krig, miljöförstöring, klimatförändringen eller förtryck gör att många mer eller mindre tvingas lämna sina hem för gott. Deras utsatthet utnyttjas inte sällan av den organiserade brottsligheten i form av människosmuggling och människohandel.

Väl framme i destinationslandet kan väntan på beslut och introduktion i samhället leda till att människors resurser slösas bort och bryts ned, istället för att tas till vara och gagna individen och samhället. I EU saknas samstämmighet i de olika medlemsländernas asylbeslut och solidariteten mellan länderna sviktar. I Sverige har misslyckandena delvis sin grund i en ojämn ansvarsfördelning mellan kommuner, där några tar ett mycket stort ansvar i mottagandet och andra inget ansvar alls. Det finns idag exempel där boendesituationen är helt oacceptabel, vilket både drabbar den enskilde, bostadsområdet och kommunen.

Utgångspunkten för svensk migrationspolitik måste vara att ta tillvara migrationens fördelar och samtidigt försöka minimera de problem som kan uppstå i migrationens spår. Det kräver

en kontinuerlig översyn av politiken på både nationell och europeisk nivå, i takt med att migrationen och våra egna förutsättningar förändras.

Migration är per definition ett fenomen som innefattar minst två länder - ofta många fler. De flesta länder är dessutom i allt större utsträckning både ursprungs-, transit- och destinationsländer på samma gång. För att bäst ta tillvara på migrationens fördelar behövs ett ökat samarbete, som underlättar en ordnad migration mellan länder.

EU-samarbetet är särskilt viktigt och en modell för hur man kan underlätta migrationen mellan länder, samtidigt som migrantens rättigheter och trygghet bibehålls. Med öppna gränser inom EU blir invandringen till EU en gemensam fråga för alla medlemsstater. Det pågår i EU ett viktigt arbete kring att finna samordning kring migrationen. Även om vi socialdemokrater är kritiska till delar av denna samordning så är ambitionen viktig. Vi välkomnar de steg som tagits kring exempelvis mottagande och familjeåterförening. Men vi vill se en utveckling av EU-samarbetet mot en mer generös, human och solidarisk asyl- och invandringspolitik.

På asylområdet har många reformer gjorts för att anpassa lagstiftningen och fördela ansvaret för flyktingmottagandet över hela EU, ex finns en gemensam flyktingfond. Mycket återstår dock att göra för att lagstiftningens minimikrav ska genomföras i praktiken i alla medlemsstater. Medan nästan alla reformer i Sverige och EU har riktats mot asylsökande och flyktingar, har väldigt lite tid ägnats åt den stora gruppen migranter som inte är asylsökande eller flyktingar. Hittills har fokus riktats alltför ensidigt mot åtgärder för att minimera migrationen till EU. Detta trots att de stora utmaningarna handlar om att förebygga den mänskliga katastrof som pågår omkring EU:s gränser, när människor med livet som insats försöker ta sig hit.

Inom EU lever idag miljontals människor utan uppehållstillstånd, inte sällan under fruktansvärda förhållanden, när deras utsatthet hänsynslöst utnyttjas av andra. Mänskliga rättigheter är universella och innefattar även dem som lever inom EU, utan tillstånd. Att förhindra de dagliga kränkningarna av dessa människors rättigheter, borde vara högsta prioritet. Nästa steg måste inkludera en samsyn på arbetskraftsinvandringen, så att arbetskraftsinvandrares rättigheter tillvaratas inom hela EU, särskilt som vi vet att behovet av arbetskraft inom EU kommer att öka.

Asylrätten är en grundpelare inom migrationspolitiken för svensk socialdemokrati. Den är en mänsklig rättighet och utgår ifrån människors behov av skydd och deras fruktan för förföljelse. Asylrätten kan aldrig upprätthållas av enbart ett fåtal länder utan förutsätter att alla som har undertecknat flyktingkonventionen har en öppen dörr för människor i behov av skydd och kan erbjuda en rättssäker prövning av asylskälen och ett värdigt mottagande. Därutöver måste FN:s flyktingkommissarie som har ansvar för att hantera svårlösta flyktingsituationer ges tillräckliga ekonomiska resurser och stöd i form av exempelvis tillräckligt med kvotflyktingplatser.

Sverige har tagit och tar ett mycket stort ansvar genom vårt nationella flyktingmottagande, ett starkt ekonomiskt stöd till FN:s flyktingkommissarie och ett stort mottagande av kvotflyktingar. Vi har dessutom nyligen genomfört en historisk rättssäkerhetsreform inom asylprövningen i Sverige. Men vi måste även fortsättningsvis driva frågan om ett större gemensamt ansvarstagande för flyktingsituationen i världen. Fler länder måste ge ett ökat stöd till FN:s flyktingkommissarie, ta emot kvotflyktingar och bygga upp ett fungerande nationellt flyktingmottagande. Vi socialdemokrater har varit starkt pådrivande för att möta behovet av vidarebosättning genom kvotflyktingssystemet. Detta bör i tider av förändrade migrationsströmmar följas upp och utvecklas.

Trots att stora förändringar har genomförts inom svensk migrationspolitik under senare år så ser vi socialdemokrater att det finns områden som kräver ytterligare utveckling. I denna rapport vill vi lyfta fram några områden som är i särskilt behov av en översyn.

- Sverige behöver bli bättre på att välkomna nya svenskar och ta tillvara deras resurser i arbetslivet.
- Sverige måste anpassa vår lagstiftning inför kommande behov av arbetskraftsinvandring.
- Sverige måste bli bättre på att hantera situationen för dem som lever i Sverige utan tillstånd.

En snabbare introduktion

Sverige bör bli bättre på att välkomna nya svenskar och ta tillvara deras kunskaper och resurser i arbetslivet. Det handlar framförallt om att förkorta tiden mellan beslut om uppehållstillstånd och inträde på arbetsmarknaden. Det förutsätter i sin tur ett fungerande mottagande, riktade insatser på språk- och kompletteringsutbildning, samt information om vilka möjligheter som finns. Gemensamt för insatserna under introduktionen ska vara att de ger snabbast möjliga väg till jobb och egen försörjning. Fler socialdemokratiska förslag på hur migranters introduktion och delaktighet i det svenska samhället efter asylperioden kan öka finns beskrivna i rapporten ”En modern välfärdsolitik” från välfärdsrådslaget.

Introduktionen och möjligheten att på lika villkor ta del i det svenska samhället är inte enbart ett ansvar för myndigheter och dem som kommer till vårt land. Att ge reella möjligheter till delaktighet är till stor del ett medmänskligt ansvar. Det handlar om hur vi i vardagen möter varandra som människor - som arbetskamrater, som grannar och som vänner.

Socialdemokratin är inte bara ett parti utan också en bred folkrörelse. Vår organisation är i sig ett instrument för integration. Men det handlar om att se kunskap och kompetens hos människor med rötter i andra länder när vi väljer våra företrädare. Det handlar lika mycket om traditionellt folkrörelsearbete som exempelvis läsläsning för barn som har svenska som andraspråk eller att vara fadderfamilj för nyanlända.

Ett gemensamt ansvar

Idag tar några kommuner emot ett stort antal flyktingar, medan andra inte tar emot några flyktingar alls. Ett väl fungerande flyktingmottagande förutsätter att alla kommuner tar ett ansvar. Både formen för och platsen för boendet är av betydelse. Under asylprövningsperioden bör ett boende kunna anvisas för den asylsökande, så att asylprocessen går så snabbt som möjligt, t ex genom närhet till den prövande myndigheten.

Vi vill att varje individ ska få ett personligt ombud som tillsammans med migranten har huvudansvaret för en introduktionsplan för den första tiden i Sverige. Planen utformas som en överenskommelse mellan individen och samhället där båda parter har skyldigheter och ansvar. Individen ska få ett tydligt erbjudande om lämplig kommunplacering under avtalstiden där det finns praktikplats eller jobb. Vi socialdemokrater vill pröva den vägen först innan det kan bli aktuellt med lag om kommunplacering gentemot den enskilde där olika incitament kan övervägas.

Dagen utformning av det så kallade egna boendet leder till att människor, i synnerhet barn, far direkt illa som ett resultat bland annat av att alltför många personer bor i samma lägenhet. Därför bör lagstiftningen ses över i syfte att alla kommuner tar ett ansvar för mottagandet, att möjlighet ges att kunna anvisa ett boende under själva asylprövningen. Det boende som anvisas, som idag kallas för anläggningsboendet och handlar om helt vanliga lägenheter, bör utvecklas ytterligare och lagen om eget boende ses över.

Länsstyrelsen bör få en ännu tydligare samordnande roll för att tillsammans med kommuner, Arbetsförmedlingen och Migrationsverket, så att integrationsprocessen snabbas upp.

Bättre undervisning i svenska

De personer som flyttar till Sverige har olika förutsättningar och mål med att lära sig svenska. Det ställer krav på flexibel och individanpassad svensk undervisning. Undervisningen bör också kunna anpassas så att den går att kombinera med arbete. Under förra mandatperioden lade socialdemokraterna fram förslag om förändringar i svenska för invandrare (SFI). Nu vill vi gå vidare och komplettera dagens SFI undervisning med intensivkurser i svenska. Vi föreslår att Södertörns högskola, Malmö högskola och Gävle Högskola ska erbjuda intensivutbildningar i svenska för personer med akademisk examen.

Kompletteringsutbildning för utländska akademiker och yrkesutbildade

Under den förra mandatperioden genomförde vi socialdemokrater en försöksverksamhet med satsningar på kompletteringsutbildning för lärare, jurister och en högre förvaltningsutbildning för personer med utländska examina. Vi vill att dessa satsningar ska utvidgas, och föreslår att kompletterande utbildningar ska erbjudas på flera områden där det råder brist på arbetskraft. Utbildningarna ska genomföras vid några utpekade högskolor/universitet och yrkesvux. Vi vill också utveckla valideringen av utländska examina och yrkeskunskaper. Idag användas olika metoder i olika delar av landet. Till exempel är Göteborgs kommun mycket framgångsrik i sitt valideringsarbete. Men det behövs en nationell strategi för validering, och det brådskar.

Ta vara på viljan att arbeta.

Flyktingar söker sig ofta till kommuner där de har släktingar, vänner eller andra landsmän. Samtidigt finns det många andra kommuner med arbetskraftsbrist och vikande invånarantal. Södertälje och Gnosjö har visat vägen hur detta kan hanteras. Flyktingars kompetens ska kartläggas tydligare och matchas med företagets behov av arbetskraft. Vi vill utveckla den modellen och t ex utveckla försöket med provapåplatser som genomfördes under förra mandatperioden. Staten ska i samarbete med kommuner och näringsliv tydligare kartlägga behov och kompetens för att matcha ihop dem. Det handlar också om att erbjuda kompletterande utbildningar så att människor också ges förutsättningar och färdigheter att kunna ta plats på arbetsmarknaden.

En löneliknande introduktionsersättning

Introduktionsersättningens syfte ska förtydligas och uppfattas som en löneliknande ersättning för att kunna få den kunskap om hur samhället och arbetsmarknaden fungerar som krävs för att både kunna skaffa sig ett arbete och komma in i samhället, under den tiden man inte är självförsörjande. Den som får introduktionsersättning förväntas därför delta och tillgodogöra sig den utbildning, information och eventuellt stöd som ges i enlighet med den individuella introduktionsplanen. Det kan handla om allt ifrån traumabehandling till,

praktikplatser och validering, beroende på de skilda erfarenheter och förutsättningar som olika individer bär med sig.

En rättvis ersättning för flyktingmottagande

Kommunernas kostnader för mottagandet skiljer sig åt beroende flyktingarnas olika behov och på situationen i kommunen. Därför måste dagens schablonersättningssystem för flyktingmottagande till kommunerna ska ses över så att de bättre avspeglar kommunens verkliga kostnader.

Solidaritetsbonus

För att stödja de kommuner som under de senaste åren har tagit en stor del av ansvaret för flyktingpolitiken vill vi utreda en modell för att kunna införa en solidaritetsbonus. Solidaritetsbonusen kan utformas så att de kommuner som under de senaste fem åren tagit emot flest flyktingar i förhållande till sin befolkningsstorlek, får en 20 % högre schablonersättning för flyktingmottagande. Solidaritetsbonusen finansieras av kommunsektorn gemensamt genom en avtrappning av det generella statsbidraget.

Ny arbetskraft, ny kunskap

Arbetskraftsmigration är en naturlig del av en globaliserad värld. Även om Sverige har en lång historia av arbetskraftsinvandring, så kommer arbetskraftsinvandringen att öka framöver, även från länder utanför EU. En väl fungerande arbetskraftsinvandring, som tar sin utgångspunkt i vårt behov av arbetskraft, är viktig för svensk ekonomi och arbetsmarknad. Men det förutsätter bibehållen ordning och reda på arbetsmarknaden, med respekt för gällande villkor och kollektivavtal.

En ökad arbetskraftsinvandring kan bidra positivt till den svenska arbetsmarknaden och ekonomin. Det skulle bland annat ge ökade förutsättningar för att hantera arbetskraftsbrist inom olika yrkesgrupper, att ny och värdefull kunskap kommer till Sverige och att vårt lands globala kontaktnät utvidgas. Genom arbetskraftsinvandring kan vi fylla behov arbetskraft och kunskap som inte kan tillgodoses på annat sätt. En ökad rörlighet bidrar också till att utjämna och mildra effekterna av den demografiska utvecklingen.

Även om det idag inte finns någon utbredd arbetskraftsbrist i Sverige, så kan det se annorlunda ut inom specifika yrken, branscher eller geografiska områden. Arbetskraftsbrist kan dessutom uppstå inom olika områden vid olika tidpunkter framöver. När inte mobilisering av dem som står utanför arbetsmarknaden räcker som åtgärd för hantera arbetskraftsbrist eller lösa flaskhalsar och matchningsproblem, kan arbetskraftsinvandring bli ett mycket viktig instrument för en väl fungerande arbetsmarknad och svensk välfärd.

Detta tydliga samband mellan arbetskraftsinvandringen och arbetsmarknaden i sin helhet, gör att den så kallade myndighetsbaserade arbetsmarknadsprövningen, som idag inkluderar både Arbetsmarknadsverket och de fackliga organisationerna, ska finnas kvar. Formerna för prövningen kan dock behöva ses över. En arbetsgivare bör t ex inte få vänta alltför länge på ett besked om han har möjlighet att lösa rekryteringsbehovet på egen hand genom sökande från andra länder.

På EU-nivå är man i färd med att anta en gemensam lagstiftning om villkor för arbetskraftsinvandring till EU. Arbetstagare som beviljas inresa till EU erhåller ett uppehållstillstånd som ger dem rätt att arbeta ("EU-blåkort"). För oss socialdemokrater är det ett självklart och grundläggande krav för att få arbetstillstånd, att löner, anställningsvillkor, försäkringsskydd och övriga arbetsvillkor ligger på samma avtalade nivå som för vad som gäller i yrket eller i branschen i Sverige. Om inte det kravet möts finns risk för att människor utnyttjas, kränks och far illa på arbetsmarknaden och att löner successivt dumpas. Då blir arbetskraftsinvandringen kontraproduktiv och försvårar en fungerande arbetsmarknad.

I Sverige är det de fackliga organisationerna som har bäst kunskap om löner och anställningsvillkor. Vid en utvidgad arbetskraftsinvandring är det därför viktigt att de reella möjligheter att yttra sig om och bevaka att löner och anställningsvillkor följs.

Exemplen på där invandrad arbetskraft exploateras och kränks är tyvärr allt för många. När vi säger välkomna att komma till Sverige och arbeta, har vi också ett ansvar att göra vad vi kan för att förhindra att människor utnyttjas eller far illa. Det finns flera sätt att stärka migranternas position som bör övervägas, så som juridiskt bindande anställningserbjudande före inresa, efterhandskontroller och sanktionsmöjligheter mot arbetsgivare som missköter sig. Tyvärr innebär det borgliga lagförslaget som har lagts på riksdagens bord att migrantens utsatthet ökar när arbetsgivaren i praktiken kommer att tilldelas rätten att avgöra om den enskildes uppehållstillstånd.

Efterfrågan på arbetskraftsinvandring kommer naturligtvis att utvecklas olika inom olika sektorer och präglas av den rådande konjunkturen.

Framöver kan situationen på arbetsmarknaden dock förändras på ett mer dramatiskt sätt. Både beroende av de demografiska förändringar som vi ser framför oss, där allt färre kommer att försörja allt fler, och de prognoser som redan idag visar att bristen på arbetskraft inom exempelvis vård och omsorg kan bli mycket omfattande på lång sikt. Sverige kan hamna i en situation då vi behöver rekrytera arbetskraft från andra länder. Därför bör redan nu analyseras vilka arbetskraftsbehov vi kommer att ha i framtiden liksom en strategi för hur vi möter de behoven. Samtidigt är det viktigt att allmänhetens tilltro till systemet upprätthålls genom att arbetsgivarna delar ansvaret med de fackliga organisationerna och myndigheterna.

Som om de vore rättslösa

Idag lever och arbetar det enligt vissa beräkningar ett antal miljoner människor i Europa och tiotusentals människor i Sverige utan uppehållstillstånd. Flera av dem lever under mycket svåra förhållanden och utnyttjas av oseriösa arbetsgivare. En del utsätts för svåra kränkningar och övergrepp. Några lever under närmast slavliknande förhållande, instängda och utnyttjade av människohandlare. Rädslan för att bli upptäckt och avsaknad av tillstånd gör att det skydd som våra lagar, myndigheter och försäkringar ger, ofta saknar betydelse för han eller hon som befinner sig i Sverige utan tillstånd.

Ofta handlar orsakerna bakom deras livssituation om fattigdom och sökandet efter en bättre tillvaro, en möjlighet att försörja familjen i hemlandet, eller rädsla för att återvända. Så länge vi inte kommer tillrätta med de enorma orättvisorna som finns i världen idag, så kommer vi att möta människor som är beredda att göra nästan vad som helst för att ta sig till Europa för att söka arbete, lagligt eller olagligt.

Samtidigt innebär de regler som gäller för invandring till Sverige starka begränsningar för dem som befinner sig i landet utan tillstånd. Samhället måste kunna skydda dem från att utnyttjas, samtidigt som samhället inte tillåter dem att vistas i Sverige. Samhället måste också arbeta för att förebygga att människor väljer att leva som gömda.

Mänskliga rättigheter och alla människors lika värde gäller oavsett varifrån man kommer och var man befinner sig, med eller utan tillstånd, och hur svårt det än må vara att se till att de respekteras. Vi kan aldrig acceptera en situation där en grupp i samhället lever och behandlas som om de vore rättslösa. Utnyttjande av människor som lever och arbetar här är oacceptabelt. Att leva som gömd och hanka sig fram på svartjobb är å andra sidan inte en lösning utan leder i förlängningen till en fruktansvärd livssituation.

Motverka utnyttjandet

En av orsakerna till att en del tar risken att leva och arbeta utan tillstånd i Sverige och andra delar av Europa, är att det finns en efterfrågan på billig arbetskraft som ställer få eller inga krav på arbetsituationen. En viktig åtgärd för såväl arbetsmarknaden som för att förebygga att människor lever gömda, är att motverka att oseriösa arbetsgivare anställer personer utan uppehållstillstånd. Arbetsgivare som anställer arbetskraft illegalt är inga välgörare utan begår en kriminell handling. Det handlar om att på olaglig väg tjäna snabba pengar på människors utsatthet.

På EU-nivå diskuteras nu en gemensam lagstiftning för påföljder för arbetsgivare som anställer tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU och krav på arbetsgivarna att vidta förebyggande åtgärder och andra kontroller. Det vore också tänkbart att se över möjligheten att ändra i svensk lag så att arbetsgivaren kan dömas till skadestånd till arbetstagaren. Straffet för att utnyttja arbetskraft skulle således öka och sannolikt minska förekomsten av oseriösa arbetsgivare, samtidigt som incitamenten för att anmäla dessa skulle öka.

Tydlighet och tillgänglighet i sjukvården

Den begränsade tillgången till sjukvård för personer som befinner sig i Sverige utan tillstånd är inte ett problem enbart för den gruppen. Problemet gäller alla som är över 18 år och kommer från ett land utanför EU som inte har avtal med Sverige, och som befinner sig i Sverige tillfälligt och saknar försäkring. För dem har sjukvården endast skyldighet att ge akut vård och de får betala fullt pris för vården.

Principen att människor som inte är bosatta i Sverige och som inte ingår den svenska sjukförsäkringen, får betala för sig är rimlig. Men konsekvenserna kan bli svåra för dem som befinner sig i Sverige, lagligt eller ej, och som är i behov av sjukvård och inte kan betala. Kostnaden för viss vård är på vissa håll så pass hög att de allra flesta som besöker vårt land förmodligen skulle undvika att besöka sjukvården vid behov.

Samtidigt är det önskvärt att människor som besöker vårt land också kan få vård om olyckan skulle vara framme, om man plötsligt skulle må sämre eller om man känner sig orolig och behöver träffa en läkare. Att ingen ska nekas nödvändig vård är självklart. Men i en tid då människor reser alltmer och besöken till vårt land ökar, anser vi socialdemokrater att det är viktigt att öka tillgängligheten i vården för dem som vistas här tillfälligt, även om det inte gäller akuta vårdbehov.

Man ska kunna besöka vården, för vardagsåkommor, mödrahälsovård eller andra undersökningar till ett rimligt pris. På så vis kan man också bättre förebygga att människor tvingas att genomföra kostsamma operationer och behandlingar i Sverige.

Dagens vårdkostnader för personer som saknar försäkring, varierar beroende på vilket landsting man befinner sig i. I vissa landsting har man redan rimliga kostnader för personer som saknar försäkring, medan det i andra landsting är svårt att veta på förhand vad vården kostar. En översyn av nuvarande system bör göras för vad som ska gälla för personer utan försäkring, med syfte att öka tillgängligheten och överväga nya kostnadsmodeller.

